

ΠΑΝΘΥΣΜΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Το περιοδικόν «Παρνασσός» υπό την ἐπιγραφὴν «Πληθυσμοὶ Μακεδονίας» δημοσιεύει τὴν ἐξῆς καταστατικὴν.

«Κατὰ νεωτέρας ἀκριβείας πληροφορίας ὁ πληθυσμὸς τῆς διοικήσεως (σαντζακίου) Βιτωλίων ἀνέρχεται εἰς 860,900, ἐξ ὧν Μωαμεθανοὶ μὲν 237,000, Ἰσραηλῖται 6,500 καὶ Χριστιανοὶ 617,400. Ἐκ τῶν Χριστιανῶν 534,000 εἶναι Ἕλληνες καὶ ἐλληνίζοντες, 82,500 Βούλγαροι. Ὁ πληθυσμὸς τῆς διοικήσεως Θεσσαλονίκης, μὴ περιλαμβανομένου τοῦ κινητοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως ταύτης ἀνέρχεται εἰς 491,700, ἐξ ὧν Ἕλληνες καὶ ἐλληνίζοντες 232,500, Μωαμεθανοὶ 135,500, Βούλγαροι 46,700 καὶ Ἰσραηλῖται 56,500. Ἡ διοίκησις Σκοπεῖαν περιλαμβάνει πληθυσμὸν 418,600, ἐξ ὧν Μωαμεθανοὶ 166,600 καὶ Χριστιανοὶ 252,000· ἐκ τούτων Βούλγαροι μὲν εἶναι 138,000, Ἕλληνες δὲ καὶ ἐλληνίζοντες 114,000. Ἡ διοίκησις Σερρών περιλαμβάνει 279,500, ἐξ ὧν Χριστιανοὶ 199,500, Μωαμεθανοὶ 79,000 καὶ Ἰσραηλῖται 4000 ἐκ τῶν Χριστιανῶν δὲ 163,000 εἶναι Ἕλληνες, 36,500 Βούλγαροι. Ἡ δὲ διοίκησις Δράμας περιλαμβάνει 147,800 κατοίκους· ἐκ τούτων 108,500 εἶναι Μωαμεθανοὶ, 39,300 Χριστιανοὶ ἐξ ὧν Βούλγαροι χίλιοι μόνον. Ὡστε ἔχομεν ὅλικόν πληθυσμὸν τῆς Μακεδονίας 2,198,500 διανεμομένον ὡς ἐξῆς: Ἕλληνες καὶ ἐλληνίζοντες 1,082,700, Μωαμεθανοὶ 747,100, Βούλγαροι, 304,700, Ἰσραηλῖται, Ἀθίγγανοι ἄλ. 64,000.»

BIBLIA

Στοιχειώδης Φυσικῆ Ἱστορία μετὰ εἰκόνων πρὸς χρῆσιν μαθητῶν γυμνασίων, ὑπὸ Α. Π. Κυριακοπούλου καὶ Β. Σ. Γκολφινοπούλου, καθηγητῶν γυμνασίων, Ἀθήνησι 1878, 8ον σελ. 160.

— R. E. Pissini, ἡ ἀρίστη μέθοδος τοῦ διὰ δαμαλίδος ἐμβολιασμοῦ, μετάφρασις Δημ. Θ. Παγκάλου. Τὸ βιβλίον τοῦτο δημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, ἐτυπώθη ἐν τῷ Ἐθνικῷ Τυπογραφείῳ, ἐν Ἀθήναις 1878. 8ον σελ. 217.

— Ἐκθεσίς τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1876 καὶ 1877 πεπραγμένων, ὑπὸ τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμῶν Συλλόγου, ἐν Ἀθήναις 1878. Κατὰ ταύτην αἱ δαπάναι τοῦ Συλλόγου ἀπὸ 60—80 χιλ. δρ., ἃς κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς συστάσεώς του ἐξώδευεν, ἀνῆλθον εἰς τὸ ποσὸν δρ. 153,000, ἐπεκταθεῖσάν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

— Ἐκθεσίς τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὑπὲρ τῆς γυναικείας παιδείσεως Συλλόγου τῶν Κυριῶν περὶ τῶν πεπραγμένων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1877—1878. Ἐν Ἀθήναις 1878. Κατὰ ταύτην μετὰ τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ἐξόδων ἀπελείφθη περίσσευμα καθαρὸν 10,316 δραχμῶν.

— Ἐβδομάς φυλλάδιον κοινωφελῶν καὶ ποιικίλων γνώσεων ὑπὸ Α. Γ. Νικολιάδου. Ἐν Σύρῳ 1878.

— Τί ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ τίς ἡ ἀνωτέρα τῶν ἐπιστημῶν, ὑπὸ Πέτρου Ἑμμ. Πρωτοπαπαδάκη. Ἐν Ἑρμούπολει 1878. 8ον σελ. 48.

— Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς ἐν Πύργῳ τῆς Ἡλείας ἑβδομαδιαία μικρὰ ἐφημερίς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Βεζούβιος», ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δικηγόρου κ. Θ. Παπαλήιου.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΚΘ. — ΠΩΣ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΖΩΩΝ.

ΕΙΔΕΤΕ ΕΞ ὧν εἶπον ὑμῖν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ ποιῇ διὰ τῶν χειρῶν ποικίλα πράγματα τὰ ὅποια τὰ ζῶα δὲν δύνανται νὰ ποιήσωσιν. Ἐρρέθη ὁθεν, παρὰ τινων ὅτι ἡ χεὶρ εἶναι μέγα πρᾶγμα καθιστῶν τὸν ἄνθρωπον ἀνώτερον τῶν ζώων· ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀναληθές. Τί δ' ἐχρησίμευεν ἡ χεὶρ ἐὰν δὲν ὑπῆρχε νοῦς ἐν τῇ κεφαλῇ ὅστις νὰ γινώσκῃ πῶς νὰ τὴν μεταχειρισθῇ; ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ γαλὴ εἶχε χεῖρα ἡδύνατα δι' αὐτῆς νὰ γράψῃ; Οὐχί· ὁ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ αὐτῆς νοῦς δὲν γινώσκει ἱκανὰ πρὸς τοῦτο. Οὕτω δὲ πλείστα ὑπάρχουσι πράγματα τὰ ὅποια ποιοῦμεν διὰ τῶν χειρῶν μας τὰ ὅποια ἡ γαλὴ δὲν δ' ἐγίνωσκε νὰ ποιῇ διὰ χειρῶν, καὶ ἐὰν εἶχε τοιαύτας.

Οὕτω λοιπὸν δὲν εἶναι ἀπλῶς ἡ χεὶρ ἡ καθιστῶσα ἡμᾶς ἀνωτέρους τῆς γαλῆς, ἀλλ' ὁ νοῦς ὁ μεταχειριζόμενος τὴν χεῖρα. Ὁ νοῦς ἡμῶν γινώσκει πλείοτερα τῶν ὧν ὁ νοῦς αὐτῆς, καὶ δεῖται νὰ πράττῃ πλείοτερα ἢ ὅσα ὁ νοῦς αὐτῆς ποτε οὐδὲ ὠνειρεύθη.

Ὁ Θεὸς δίδει εἰς ἕκαστον ζῶον ἀκριβῶς τοιοῦτον μηχανισμόν αἰὸν ὁ νοῦς αὐτοῦ δύναται νὰ μεταχειρισθῇ. Ἐὰν γινώσκῃ ἱκανὰ, ἤτοι ἐὰν ἔχῃ πολὺν νοῦν, δίδει ἱκανὴν ἔκτασιν μηχανισμοῦ· ἀλλ' ἐὰν ἔχῃ ὀλίγον νοῦν, δίδει μόνον ὀλίγον μηχανισμόν· διότι ἐὰν ἐδίδοι πολὺν, δὲν δ' ἐγίνωσκε πῶς νὰ τὸν κινήσῃ. Τὸ ὀστρείδιον, ὡς εἶπομεν, γινώσκει μόνον πῶς νὰ ποιῇ ὀλίγα πράγματα, οὕτω δὲ ἔχει μικρὸν μηχανισμόν. Ὁ κύων ἢ ἡ γαλὴ γινώσκουσι πολὺ περισσώτερα τοῦ ὀστρείδιον, καὶ ἐπομένως ἔχουσι πόδας, ὄνυχας, ὀδόντας ἄλ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ νοῦς ἡμῶν γινώσκει πλείοτερα τοῦ κυνὸς ἢ τῆς γαλῆς, ἔχει τὴν θαυμασίαν ἐκείνην μηχανὴν τὴν χεῖρα, ὅπως δι' αὐτῆς ποιῇ ὅ,τι γινώσκει πῶς νὰ ποιῇ.

Ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου γινώσκει τοσαῦτα ὥστε θέλει ἐφεύρῃ ὅποταν μὴ ὑπάρχωσι χεῖρες, νὰ μεταχειρίζεται ἄλλα πράγματα ἀντὶ αὐτῶν. Εἶδον ἄνθρωπον μὴ ἔχοντα χεῖρας νὰ γράψῃ, καὶ πολλὰ ἄλλα νὰ πράττῃ, διὰ τῶν δακτύλων τοῦ ποδός. Γινώσκετε ὅτι ἐν γένει πολὺ μεταχειρίζομεθα τὴν δεξιὰν χεῖρα, καθιστῶντες τὴν ἀριστεράν τὴν βοηθὸν τῆς δεξιᾶς. Ἀλλ' ὅταν ἡ δεξιὰ ἀπολεσθῇ, ὁ νοῦς τίθησι τὴν ἀριστεράν εἰς τὸ ἔργον ἵνα μάθῃ ὅσα ἡ ἀπολεσθεῖσα ἔπραττεν.

Πλὴν τοῦ μηχανισμοῦ τῆς χειρὸς ἔχομεν καὶ ἐτς-